

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a Județului Vâlcea

Str. General Magheru nr. 17
Râmnicu Vâlcea
Tel : +0250 737777
Fax : +0250 737620
e-mail : date.valcea.vl@mfinante.ro

DECIZIA nr. din2010

privind modul de soluționare a contestației formulate de PF D.M. din A., județul Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. din2009.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală Valcea cu adresa nr. ... din ...2010 asupra contestației formulate de **PF D.M.** din localitatea A., sat N., județul Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. .. din data de ...2009.

Contestația are ca obiect suma de... **lei**, stabilită prin Decizia de impunere nr. .. din data de ..2009 și Raportul de inspecție fiscală nr. ../ ...2009, anexă la aceasta, comunicate contribuabilului la data de ...**2009**, conform Procesului verbal nr. ... din2009 privind îndeplinirea procedurii de comunicare conform art. 44, alin. (2), lit. a din OG 92/ 2003 existent în copie la dosarul cauzei, reprezentând :

- lei taxa pe valoare adăugată ;
- ... lei accesorii aferente taxei pe valoare adăugată .

Contestația a fost introdusă de D.M., reprezentantul legal al PF D.M., semnată de aceasta și confirmată cu ștampila societății, fiind îndeplinite astfel dispozițiile art. 206 lit. c) - e) din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat la 31.07.2007 și a fost depusă termenul de 30 de zile prevăzut la art. 207 alin. (1) din același act normativ.

Astfel, Decizia de impunere nr. din2009, precum și Raportul de inspecție fiscală, anexă la aceasta, au fost comunicate contribuabilului la data de**2009**, data ridicării sub semnătură a acestora, iar contestația a fost expediată prin poștă la data de ...**2009**, fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. ../ ...2009, conform ștampilei aplicată pe aceasta.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 alin.(1) și art. 209, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de PF D.M. înregistrată sub nr. .. **din2009 pentru suma de lei.**

Procedura legală fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petenta contestă Decizia de impunere nr. ../ ...2009 și Raportul de inspecție fiscală nr. ../ ...2009, emise de DGFP Vâlcea, motivând următoarele :

Petenta susține că prin actele administrative fiscale pe care le contestă, organul de inspecție fiscală a luat măsura stabilirii unor sume reprezentând TVA și accesorii,

reținându-se că deși nu este plătitoare de TVA a colectat această taxă înscrisă pe documentele de livrare - bonuri fiscale.

Petenta invocă că, în drept, măsura organului fiscal a fost întemeiată pe dispozițiile art. 150 alin. (1) litera a), art. 150 alin. (3), art. 152 alin. 8 din Legea nr. 571/ 2003 republicată, respectiv art. 120 pct. (1) din OG nr. 92/ 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, măsură care este nelegală și netemeinică, întrucât în speță aceste dispoziții legale nu au aplicabilitate, societatea nedepășind plafonul prevăzut de lege și, pe cale de consecință, nu există nici o obligație ca aceasta să se înregistreze ca plătitor de TVA.

În ceea ce privește susținerea organului de inspecție fiscală potrivit căreia măsura dispusă se impune întrucât pe bonurile de marcat fiscale este înscrisă TVA, petenta sustine că și aceasta este nelegală deoarece bonul fiscal nu are calitatea de document fiscal și nu înlocuiește factura pentru a putea fi aplicabile prevederile art. 150 alineat (3), invocand în acest sens dispozițiile pct. 46 dat în aplicarea art. 146 din HG nr. 44/ 2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal.

Relativ la aceste dispoziții, petenta sustine că nici prevederile pct. 46 nu au aplicabilitate în speță, întrucât societatea desfășoară activitatea de comerț cu amănuntul și nu a comercializat carburanți pentru a putea intra sub incidența acestora.

Astfel, petenta susține că se află în situația în care bonurile fiscale nu au calitatea de document justificativ fiscal și astfel nu se poate stabili ca obligație de plată taxa pe valoare adăugată înscrisă pe bonul fiscal *eronat de cei care au fiscalizat-o.*

Un alt argument în susținerea contestației este acela că TVA înscrisa pe aceste bonuri fiscale nu poate fi dedusa, astfel că prin emiterea bonurilor fiscale nu a prejudiciat în vreun fel bugetul statului

În sprijinul acestor susțineri, petenta invocă dispozițiile art. I alineat 2 din O.G. nr. 28/ 1999, referitoare la utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale.

În concluzie, petenta solicită admiterea contestației formulată pentru suma de .. lei și suma de .. lei reprezentând obligații fiscale accesorii, cu consecința anulării deciziei de impunere nr. ../ ...2009 și a exonerării de la plata acestor sume.

B. Din actul administrativ fiscal contestat și raportul de inspecție fiscală anexă la aceasta, rezultă următoarele:

PF D.M. are sediul social declarat în com. A., sat N., județul Vâlcea, funcționează în baza certificatului de înmatriculare emise de ORC Vâlcea sub nr. F.../ .../....2004, are cod unic de înregistrare fiscală nr. ... iar activitatea principală desfășurată este cod CAEN .. - "Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun."

Operatorul economic a preschimbat autorizația conf. Lg. 359/ 2004 potrivit certificatului constatator nr. ../ ...2009 sub denumirea de D.M. P.F. A., cu obiectul principal de activitate "Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun" cod CAEN

Societatea a făcut obiectul unui control fiscal efectuat de Activitatea de Inspecție Fiscală Vâlcea, materializat prin decizia nr. ../ ...2009 prin care s-au constatat obligații fiscale suplimentare în *sumă totală de .. lei*, reprezentând: taxa pe valoare adăugată în sumă de ... lei și majorări de întârziere aferente de .. lei, și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acesteia, din care rezultă următoarele:

Verificarea fiscală s-a făcut în baza prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și H.G.R. nr. 44/ 2004 pentru aprobarea

Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a cuprins perioada ...2007 -2009.

În urma verificării efectuate asupra documentelor de livrare (role-jurnal, rapoarte fiscale de închidere zilnică emise de aparatele de marcat electronice fiscale, rapoarte MF lunare), organele de inspecție fiscală au constatat că operatorul economic a colectat taxa pe valoare adăugată în suma totală de ... lei prin înregistrarea acesteia în documentele de livrare (bonuri fiscale) emise în numele PF D.M., fapt ce contravine art. 150 alineat (1) litera a) și art. 150 alineat (3) din Legea 571/2003 republicată privind Codul fiscal, modificat prin art. I, pct. 121 din Legea nr. 343/ 2006 pentru modificarea și completarea Legii 571/ 2003 privind Codul fiscal, în vigoare de la data de 01.01.2007

Referitor la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, echipa de inspecție fiscală a constatat că PF D.M. a încălcat prevederile art. 152, alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/ 2003 republicată privind Codul fiscal, operatorul economic neavând voie să menționeze taxa pe valoare adăugată pe factură sau pe orice alt document care reprezintă act justificativ emis în numele societății pentru a beneficia de de regim special de scutire pentru TVA.

Echipa de inspecție fiscală a stabilit că în conf. cu art. 1 alin. (1) din OUG 28/ 1999, PF D.M. era obligată să fiscalizeze aparatul de marcat electronic fiscal din dotare în mod corespunzător, astfel încât să nu înscrie pe documentele de livrare taxa pe valoare adăugată, aplicând regimul special de scutire prevăzut la art.152 alineat (8) litera b) din Lg. 571/2003 rep. privind Codul fiscal.

Situația fiscală pentru sursa TVA în perioada verificată se prezintă astfel :

TVA de recuperat/de plată din perioada precedentă lei

TVA colectat .. lei

TVA deductibil ... lei.

În temeiul art. 120 pct. I din OG nr. 92/ 2003, rep. privind Codul de procedură fiscală, au fost calculate majorări de întârziere pe perioadei2008 - ..2009, în suma totală de ... lei .

II. Luând în considerare constatările organului de control, motivațiile invocate de petenta, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă controlului, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma de de lei reprezentând TVA și accesorii aferente, stabilită de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Valcea este legal datorată de către **PF D.M. din com. A., sat N., județul Vâlcea .**

1. Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

Cauza supusă soluționării este dacă PF D.M. datorează taxa pe valoare adăugată înscrisă pe bonurile fiscale role-jurnal, rapoarte fiscale de închidere zilnică și lunare emise de aparatele de marcat electronice fiscale în perioada ...2007 - ...2009, în condițiile în care aceasta beneficia de regimul special de scutire prevăzut de lege.

În fapt, PF D.M. din com. A., sat N., județul Vâlcea, în perioada2007 - ...2009 a emis în numele societății documente de livrare, respectiv bonuri fiscale, role-jurnal, rapoarte fiscale de închidere zilnică, lunare, anuale emise de casa de marcat electronică fiscală, în care a înscris taxa pe valoare adăugată, fără a fi înregistrat ca plătitor de TVA

Cu ocazia inspecției fiscale efectuate, organele de control au constatat că PF D.M. a colectat taxa pe valoare adăugată în perioada verificată în sumă totală de ... lei, prin înregistrarea acesteia în documentele de livrare emise (bonuri fiscale) în numele PF D.M.

Drept urmare, în temeiul dispozițiilor art.150 alin (1) lit.a și 150 alin (3) și art. 152 alin. (8) litera b) din Legea 571/2003 republicată privind Codul fiscal, modificat prin Legea 343/ 2006 pentru modificarea și completarea Legii 571/ 2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit ca taxa pe valoare adăugată în suma de .. lei înscrisă în aceste documente în perioada ...2007 -2009, este datorată la bugetul general consolidat al statului de PF D.M. cu sediul în loc. A., sat N județul Vâlcea.

În drept, capitolului 11 *Persoanele obligate la plata taxei*, art. 150, a fost modificat prin art. I pct. 121 din Legea nr. 343/ 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, alineat (1), lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, valabil pentru perioada 01.01.2007- 31.12.2007, care stipulează :

"Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) *Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu :*

a) *persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b) - g); (...)"*

Litera a) a art. 150 din actul normativ menționat la alineatul precedent a fost modificată prin art. I pct. 58 din OUG 106/ 2007 pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal** (publicat la data de 18.10.2007), *în vigoare de la data de 01.01.2008 și are următorul conținut :*

*"Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România :"*a) *persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care clientul este obligat la plata taxei conform prevederilor lit. b) - g)."*

Deasemenea, alineatului (3) al art. 150 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, a fost introdus prin art. I pct. 121 din Legea nr. 343/ 2006 pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, **în vigoare de la data de 01.01.2007**, care precizează :

"(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia."

Având în vedere prevederile legale invocate se reține că persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile este obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România.

Deasemenea, se reține că *începând cu data de 01.01.2007*, potrivit alin (3) al art.150 din Codul fiscal, alineat introdus prin art. I pct. 121 din Legea nr. 343/ 2006 pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal** **orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.**

Din situația de fapt prezentată, reiese că PF D.M. cu sediul fiscal în loc. A., sat N., județul Vâlcea se încadrează în regimul special de scutire prevăzut de art. 152, alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, respectiv :

"(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire(...)".

Referitor la aplicarea regimului special de scutire, art. 152 alineat (8) , lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil speței în cauză, stipulează următoarele :

"Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire :

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document: "

Se reține astfel că pentru situația în care operatorul economic beneficiază de regimul special de scutire acordat de organul fiscal, legiuitorul a impus că acesta nu are voie să menționeze taxa pe valoare adăugată pe factură sau orice alt document care reprezintă act justificativ emis pe numele societății.

În atare situație, se reține că societatea contestatoare în mod eronat a înscris TVA în documentele de livrare emise în numele societății, respectiv în bonurile fiscale, rolele - jurnal, rapoarte fiscale de închidere zilnică și cele lunare emise de aparatele de marcat electronice fiscale.

De asemenea, prin HG nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, pct. 58 alineat (1) dat în aplicarea art. 150 alineat (3) , legiuitorul a statuat următoarele :

58. (1) În sensul art. 150 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană care înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau într-un alt document asimilat unei facturi va plăti această taxă la bugetul statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxă dacă operațiunea este scutită fără drept de deducere, fiind aplicabile prevederile pct. 40.(.....) "

Potrivit dispozițiilor invocate mai sus, se reține cu certitudine că orice persoană care înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau într-un alt document asimilat unei facturi va plăti această taxă la bugetul statului, contestatoarea aflându-se în atare situație.

Referitor la susținerile petentei potrivit cărora bonul fiscal nu are calitatea de document fiscal și nu înlocuiește factura pentru a putea fi aplicabile prevederile art. 150 alineat (3), din Codul fiscal, invocând în speță prevederile pct. 46 din HG 44/2004 privind Normele de aplicare a codului fiscal, dat în aplicarea art. 146, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât :

Pct . 46 din HG 44/2004 privind Normele de aplicare a codului fiscal, dat în aplicarea art. 146 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se referă strict la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată **și nu la taxa pe valoare adăugată colectată, caz în care se află societatea contestatoare și** pentru care sunt aplicabile prevederile art. 150, alin. (1) și alin. (3) și prevederile art. 152, alin. (8), lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, rep. cu modificările și completările ulterioare;

Deasemenea, prevederile legale invocate de petentă se referă strict la persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA având obligația depunerii deconturilor sau declarațiilor prevăzute de art. 156² , art. 156³, și nu la cele aflate în situația petentei și anume aceea prevăzută de *Capitolul XII Regimuri speciale*, art. 152, alin. (8) reținută de

echipa de inspecție fiscală, referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici.

Relativ la susținerea petentei potrivit căreia bonul fiscal nu are calitatea de document fiscal, aceasta de asemenea nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, chiar din denumirea de "bon fiscal" reiese faptul că **documentul de livrare este document justificativ fiscal pentru înregistrarea veniturilor zilnice.**

În acest sens, art. 1, alin. (1) din OUG Nr. 28 din 25 martie 1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, astfel cum a fost modificat prin art. 1 din Legea nr. 64/ 2002 pentru aprobarea OUG nr. 28/ 1999, precizează următoarele :

"(1) Agenții economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii direct către populație, pentru care nu este obligatorie emiterea de facturi, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.(...)", operațiunea de comerț cu amănuntul desfășurată de societatea în cauză fiind o operațiune de livrări de bunuri.

Mai mult decât atât, tot prin actul normativ menționat, la art. 1, alineat (5) se stipulează că în condițiile în care aparatele de marcat electronice fiscale sunt defecte, operatorii economici sunt obligați ca :

"(5) Până la repunerea în funcțiune a aparatelor de marcat electronice fiscale, agenții economici utilizatori *sunt obligați să înregistreze într-un registru, special întocmit în acest sens, toate operațiunile efectuate, și să emită facturi fiscale pentru respectivele operațiuni, la cererea clientului.*"

Iar art. 4, alin. (1) definește documentul de livrare, respectiv bonul fiscal, astfel :

"(1) *Bonul fiscal este documentul emis de aparatul de marcat electronic fiscal, care trebuie să cuprindă cel puțin: denumirea și codul fiscal ale agentului economic emitent; adresa de la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal; logotipul și seria fiscală a aparatului; numărul de ordine; data și ora emiterii; denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat; prețul sau tariful unitar; cantitatea; valoarea pe fiecare operațiune, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, cu indicarea cotei de taxă; valoarea total a bonului, inclusiv taxa pe valoarea adăugată; valoarea totală a taxei pe valoarea adăugată pe cote de taxă, cu indicarea nivelului de cotă; valoarea totală a operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată, precum și valoarea altor taxe care nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul.*"

Față de aceste prevederi se reține că petenta era obligată să fiscalizeze aparatele de marcat electronice fiscale din dotare în mod corespunzător **astfel incit să nu înscrie pe documentele de livrare taxa pe valoare adăugată, aplicând regimul special de scutire, așa cum stipulează art. 152, alineat (8) litera b) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal rep.**, text de lege reținut de inspecția fiscală prin decizia de impunere atacată.

În consecință, față de situația de fapt și de drept prezentată, documentele existente la dosarul cauzei și susținerile părților, se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina petentei, taxa pe valoare adăugată suplimentară în sumă de .. lei aferenta perioadei ...2007 - ...2009, asupra careia organele de soluționare urmează să se pronunțe în consecință.

2) Referitor la accesoriile în sumă de .. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă acestea sunt datorate în condițiile în care potrivit considerentelor reținute anterior, în sarcina petentei a fost reținut ca legal datorată taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei .

În fapt, prin decizia de impunere nr. ... din ..2009 ce face obiectul cauzei, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina petentei, pentru perioada ...2008 - ...2009, accesorii în sumă totală de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită de plată în sumă de ... lei.

În drept, art. 119, alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, precizează : “ *Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.*”

Art. 120 Majorări de întârziere din același act normativ, stipulează :

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Din prevederile legale anterior precizate rezultă că în situația în care operatorii economici nu își achită obligațiile de plată datorate bugetului de stat în termenul legal prevăzut de lege, aceștia datorează majorări de întârziere al căror nivel este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la scadență și până la data stingerii acestora inclusiv prin modalitățile prevăzute de lege.

Din situația de fapt prezentată, se reține că PF D.M. nu a achitat taxa pe valoare adăugată înscrisă pe documentele de livrare emise în numele societății în sumă de .. lei și, drept urmare, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.119 “*Dispoziții generale privind majorări de întârziere*” din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat la data de 31.08.2007 și ale art. 120 din același act normativ “ *Majorari de intarziere* “, menționate anterior.

Față de cele prezentate și, deasemenea, având în vedere că stabilirea de majorări reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, și potrivit prevederilor legale invocate în cuprinsul acestui capăt de cerere, organele de soluționare retin că în mod legal au fost stabilite în sarcina petentei majorări de întârziere în cuantum de .. lei aferente TVA stabilită suplimentar în sumă de .. lei, asupra carora urmeaza sa se pronunte in consecinta.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art.205 alin.(1) art.209 alin.(1) lit. a , art 213 alin.(1) si art.216 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală rep.la 31.07.2007, se :

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **PF D.M. din** localitatea A., județul Vâlcea ca neîntemeiată pentru suma totală de.... lei, din care : .. lei taxa pe valoare adăugată și .. lei accesorii aferente.

Decizia este definitivă pe cale administrativă și poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul Vâlcea.

DIRECTOR COORDONATOR,